

<http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5809>.

3. Конвенція про права осіб з інвалідністю (Конвенція про права інвалідів) Конвенція, Міжнародний документ № 995_g71 від 13.12.2006, ратифікована Законом № 1767-VI від 16.12.2009, зі змінами та доповненнями. URL:https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_g71#Text.

4. Що таке клієнтоорієнтований підхід та його основні принципи. Електронний ресурс. URL: <https://ag.marketing/blog/klientoorientovaniy-pidhid/#:~:text=%>.

5. Клієнтоорієнтованість: основні принципи. Електронний ресурс. URL:<https://bc-club.org.ua/guidebook/articles/klientoorientovanist-osnovni-pryncypu.html>.

*Командровська В.Є., к.е.н., доцент,
доцент кафедри економіки та бізнес-технологій,
Національний авіаційний університет, м. Київ*

*Тертичний Я.В.,
аспірант,
Національний авіаційний університет, м. Київ*

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ІННОВАЦІЙНІ КЛАСТЕРИ»

Інноваційні кластери є однією з ключових концепцій у сучасному світі, яка відіграє важливу роль у стимулюванні економічного зростання, створенні нових робочих місць і підтримці інноваційного розвитку. Поняття інноваційного кластера виникло в результаті розуміння, що співпраця та взаємодія між різними суб'єктами може привести до синергетичного ефекту, що сприяє інноваційному прориву і підвищенню конкурентоспроможності. В Україні існують два основних підходи до визначення «інноваційного кластера». Перший підхід, прийнятий Міністерством економічного розвитку і торгівлі, визначає інноваційний кластер як мережу організацій, підприємств, дослідницьких установ та інших інституцій, які працюють разом для просування інновацій шляхом обміну знаннями, ресурсами та послугами для сприяння економічному розвитку.

Другий підхід, прийнятий Міністерством освіти і науки, визначає інноваційний кластер як регіональну організацію, яка координує розвиток різних аспектів дослідницької та інноваційної діяльності, таких як науково-дослідні проекти, комерціалізація та передача знань, передача технологій, інноваційна діяльність, бізнес-моделі та фінансування. Такий кластер заохочує співпрацю між різними зацікавленими сторонами шляхом створення сприятливого фінансового та нефінансового середовища для сприяння розвитку та росту інноваційного бізнесу та галузей у регіоні. Крім того, кластер також відповідає за розробку стратегічного плану з метою зміцнення місцевої економіки, створення робочих місць і стимулювання партнерства між дослідниками, підприємцями, підприємствами, інвесторами та державними та приватними організаціями з метою максимізації економічної вигоди та сприяння інноваціям.

Ці підходи в цілому відповідають світовим тенденціям у вивченні цього поняття, відповідно до яких суб'єкти інноваційної діяльності працюють разом для створення інноваційних продуктів, впровадження нових технологій і покращення процесів. Взаємодія в межах кластера сприяє обміну знаннями, технологіями та досвідом, що робить його основою для інноваційного розвитку.

За визначенням Європейської Комісії, інноваційний кластер – це організація підприємств, організацій, університетів та дослідницьких центрів, які співпрацюють, координують та діляться ресурсами для розробки інноваційних рішень та послуг. За визначенням Світового банку, інноваційний кластер в Україні – це географічно сконцентрована мережа фірм, дослідницьких та освітніх закладів, наукомістких організацій, що зосереджені на конкретних сферах інновацій.

Підсумовуючі наведені визначення, зроблено висновок, що сучасні підходи до розуміння інноваційних кластерів ставлять акцент на кілька ключових аспектів:

1. Інтеграція стейкхолдерів: Ефективне функціонування інноваційного кластера передбачає активну участь різних стейкхолдерів, таких як промислові

компанії, університети, дослідницькі центри, урядові органи та інші організації. Їх спільна праця та взаємодія сприяють створенню сприятливого інноваційного середовища, де можуть відбуватися обмін знаннями, технологіями і ідеями. Взаємодія між стейкхолдерами сприяє створенню синергії і стимулює інноваційні процеси, а також допомагає вирішувати спільні проблеми та виклики.

2. Кластерна інфраструктура: ефективне функціонування інноваційного кластера вимагає наявності відповідної інфраструктури. Це можуть бути спеціалізовані дослідницькі центри, інноваційні парки, бізнес-інкубатори, технопарки та інші установи, які забезпечують доступ до спільних ресурсів, лабораторій, технічного обладнання та експертної підтримки. Кластерна інфраструктура сприяє створенню сприятливого середовища для інвестицій.

3. Розвиток мережевих зв'язків: успішний інноваційний кластер потребує налагодження мережевих зв'язків між його учасниками. Це може бути досягнуто шляхом створення платформ для обміну знаннями, організації спільних проєктів, проведення інноваційних заходів і форумів.

4. Підтримка від держави: державні органи можуть забезпечувати фінансову підтримку, податкові пільги, спрощені процедури для заснування інноваційних підприємств, а також розробляти стратегії та політики, спрямовані на створення сприятливого середовища для розвитку інноваційних кластерів. Держава також може сприяти залученню іноземних інвестицій та сприяти міжнародній співпраці між інноваційними кластерами різних країн.

5. Управління знаннями і інноваціями: важливим аспектом сучасних підходів до інноваційних кластерів є управління знаннями і інноваціями, що поєднує в себе системи обміну знаннями, інноваційні процеси, комерціалізацію технологій і застосування інноваційних методик. Сучасні інноваційні кластери також активно використовують цифрові технології та інструменти для покращення

своїї ефективності, зокрема використання штучного інтелекту, Big Data аналітики, Інтернету речей (IoT), блокчейн-технологій та інших інноваційних рішень.

Узагальнюючи наведене, можна стверджувати, що сучасні підходи до поняття інноваційних кластерів покладають акцент на інтеграцію стейкхолдерів, розвиток кластерної інфраструктури, налагодження мережових зв'язків, підтримку від держави та управління знаннями і інноваціями, що сприяє прискоренню економічного розвитку та створення нових можливостей для розвитку бізнесу.

Список використаної літератури:

1. С.Ф. Смерічевський, В.Е. Командровська. Сучасні тенденції розвитку соціальної відповідальності бізнесу: матеріали Міжнародної наукової конференції м. Лісабон, Португалія. 2017. С.284-286.

*Комар О.М.
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти,
ОПП «Бізнес-логістика»,
Менеджер з логістики ТОВ «Ворлдвайд Клінікал Траїлс Укр»,
Державний університет інфраструктури та технологій, м. Київ*

*Боняр С.М., д.е.н., професор,
професор кафедри бізнес-логістики та транспортних технологій,
Державний університет інфраструктури та технологій, м. Київ*

ДОЦІЛЬНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЇ «РОЗУМНИЙ СКЛАД»

В конкурентних умовах функціонування виникає необхідність вдосконалення логістичної діяльності через використання сучасних, інноваційних і розумних технологій та інструментів. В цьому контексті розвиток отримала розумна логістика, яка спрямована на оптимізацію інформаційних логістичних потоків в електронному вигляді, з дедалі більшим залученням автоматизації, за допомогою додатків, сервісів і систем управління.